

Sygn. akt III CNP 7/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa B. J.
przeciwko J. P. i K. P
o ochronę służebności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 marca 2012 r.,
na skutek skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 12 stycznia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki B. J. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 20 maja 2011 r.

Postanowienie Sądu Okręgowego powódka zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*. Sąd Najwyższy wyjaśnił przy tym, że każde wymaganie przewidziane w wymienionym przepisie ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

W skardze powódki przytoczono podstawy wraz z uzasadnieniem, lecz nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Z tego względu skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

W skardze nie wykazano również, że wzruszenie zaskarżonego wyroku nie było i nie jest możliwe w drodze innych środków prawnych. Wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. jest spełnione, gdy skarżący przeprowadzi wywód, z którego wynika, iż ani skarga kasacyjna, ani skarga o wznowienie postępowania, ani inne środki prawne nie są w sprawie dopuszczalne albo z innych przyczyn nie mogą zostać skutecznie wniesione lub zastosowane (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 2005 r.,

I CNP 5/05, z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, oraz z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ.). Skarżąca odniosła się tylko do niedopuszczalności skargi kasacyjnej, co nie stanowi spełnienia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 5 k.p.c.).